

Встреча митрополита Питирима и духовенства с народным депутатом В. Януковичем в Свято-Вознесенском соборе г. Вознесенска

Крестный ход в день престольного праздника Святого Николая Чудотворца

Владыка Питирим благословляет воинов-миротворцев перед отправкой в Либерию

Звернення Священного Синоду УПЦ до вірних чад

ВСЕЧЕСНІ ОТЦІ, улюблені у Христі Ісусі брати й сестри!

Розкол українського Православ'я - біль усієї Православної Церкви. Поза спасенною огорожею Церкви опинилися наші однокровні, єдиновірні брати й сестри. Певна частина цих людей опинилися у розколі свідомо - егоїстично відокремившись від Матері-Церкви внаслідок помилок у власному духовному житті: гордині, владолюбства, хибно усвідомленого патріотизму тощо. Втім, ми знаємо, що багато православних віруючих, які перебувають сьогодні в розколі, опинилися там не шляхом усвідомленого вибору, а через ті або інші життєві обставини. Багато було зваблено лжепатріотичною риторикою розколоначальників, дехто відійшов через брак достовірної інформації, або вже й народився в розколі. Ясно одне - той шлях, яким вони йдуть - не є спасенним, а ті, що йдуть ним, на жаль, дедалі більше укорінюються у своїх хибних поглядах. Наша мета і пастирський обов'язок - вказати на помилки і повернути заблукалих в церковну огорожу.

Ці люди сповідують спільну з нами православну віру, серед них є чимало таких, які щиро намагаються воцерковитися й долучитися до істинної православної духовності. Однак, через те, що вони перебувають поза межами канонічної Церкви та спілкуванням зі Вселенським Православ'ям, відокремлені не можуть досягти тієї повноти церковності, яка подається людині через благодатні дари Святого Духа. Виникає трагічна ситуація, коли люди, які прагнуть єдності з Христом, не можуть бути причетними до неї, оскільки тайства, які вони приймають, позбавлені повноти спасенної благодаті. Матір-Церква засуджує гріховний стан відокремлених, їхнє бажання відійти, відокремитися від повноти Соборної Церкви. Але водночас ми щиро співчуємо тим, хто опинився поза церковним спілкуванням, і молимося за якнайшвидше повернення їх до спасенної єдності зі Вселенським Православ'ям у лоні канонічної Української Православної Церкви.

Керуючись заповіддю Спасителя "нехай усі будуть одне" (Ін. 17: 21), та відповідаючи на прохання неканонічних церковних спільнот, Священний Синод Української Православної Церкви створив робочу групу для підготовки можливого діалогу з представниками УПЦ КП¹. 2 жовтня цього ж року, робоча група мала зустріч з представниками цієї неканонічної церковної групи.

Ці ініціативи Української Православної Церкви носять пастирський характер. Створення нашої робочої групи спричинене усвідомленням необхідності подолати церковні розділення в Україні. Про готовність до конструктивного діалогу Синод нашої Церкви заявив очільникам УПЦ КП, відповідаючи на їхнє звернення від 14.12.2007 р. Дії Священноначалія Української Церкви були схвалені Архієрейським Собором РПЦ, що проходив у Москві під головуванням покійного Святішого Патріарха Олексія II 24-29 червня 2008 р.:

"п. 25. Освящений Собор, оцінюючи жертвоне служіння Предстоятеля Української Православної Церкви Блаженнішого Митрополита Київського і всієї України Володимира, а також єпископату і духовен-

ства, які несуть сьогодні свій послух у непростих умовах релігійної та політичної нестабільності в Україні, з вдячністю Богу констатує факт неухильного зростання і розвитку Української Православної Церкви, яка об'єднує в Ісусі Христі православних людей незалежно від їхніх політичних та ідеологічних настроїв і поглядів; п. 26. Собор складає пастирську подяку вірним чадом нашої Церкви в Україні, які бережуть єдність духу в союзі миру і любові. Собор схвалює діяльність священноначалія Української Православної Церкви щодо пошуку канонічних шляхів відновлення церковного миру та єдності українського Православ'я; п. 27. Нашим братам і сестрам в Україні, які перебувають поза православною церковною огорожею, Собор каже: Матір Церква зі скорботою, терпляче чекає на всіх тих, хто залишив її спасенне лоно. Немає гріха, якого не проствив би Господь, немає провини, яку Церква не покрила б своєю материнською любов'ю"².

Ідея відновлення єдності Православної Церкви в Україні червоною ниткою проходила також через усі промови та проповіді Святішого Патріарха Кирила під час його недавнього візиту в Україну:

Моє слово, сповнене любові, звернене сьогодні не тільки до вас, жителі Донбасу, але й до тих наших братів і сестер, які перебувають у розколі. Ми молимося за вас, навіть якщо ви не хочете цієї молитви, ми на колінах проситимемо Бога, щоб Він милість Своєю прихилив до України, щоб Він об'єднав Церкву, об'єднав народ"³.

Демонструючи готовність розпочати конструктивний діалог з неканонічними церковними структурами, Українська Православна Церква водночас зберігає свою принципову позицію щодо історичного факту розколу та його ініціаторів. Наша позиція була і залишається незмінною: ми вважаємо, що, з точки зору православної еkleзіології та канонічного права, єдиною прийнятною моделлю відновлення церковної єдності є об'єднання усіх православних християн у лоні канонічної Української Православної Церкви, тобто повернення тих, хто відокремився, туди, звідки вони вийшли.

Не змінився наш погляд і на те, яким саме чином ті, хто відокремився від повноти Церкви, можуть з нею об'єднатися. Шлях до відновлення єдності пролягає через покаяння, тобто через благодатну "зміну розуму" та способу життя відокремлених. Покаяння, до якого прикликає Свята Церква тих, хто відійшов в розкол, - це не принизлива процедура вимолювання прощення, як це дехто, можливо, собі уявляє. Покаяння мирян - це визнання перед Богом власної недосконалості, яка стала причиною віддалення від Бога і Його Церкви. Покаяння провідників розколу - це визнання перед усією Церквою, і насамперед перед своїми ж вірними, власної провини, яка зробила їх "сліпими вождями сліпих" (Мф. 15: 14).

Українська Православна Церква готова забути про ті рани, яких завдали їй ті, хто відокремилися від неї. Але, щиро бажаючи повернення наших братів і сестер, які, віримо, тимчасово перебувають у розколі, ми не маємо права відійти від канонічної традиції

Православної Церкви. Церква готова виявити милосердя та поєвангельському засвідчити любов до тих, хто вчинив гріх. Але ми не можемо прийняти гріх як такий, тобто власне розкол. А щоб знизити гріх, недостатньо дипломатичних зусиль або зустрічей. Гріх виликовується лише через покаяння, і ми щиро сподіваємося, що наші брати і сестри з неканонічних церковних структур, і насамперед їх очільники, знайдуть у собі мужність для принесення щирого каяття.

Водночас є незмінною позиція Української Православної Церкви щодо питання її нинішнього канонічного статусу, затвердженого у Статуті РПЦ Помісним Собором РПЦ 28 січня 2009 р. Вважаємо, що перегляд існуючого статусу УПЦ є некорисним для церковного життя. Нагадуємо нашої пастві, що Українська Православна Церква є частиною РПЦ з правами широкої автономії, самокерованою у своєму управлінні, як це зазначено у Статуті РПЦ. Через Руську Православну Церкву вона поєднана з Єдиною Святою Соборною і Апостольською Церквою. Вона перебуває в єдності зі Вселенським Православ'ям саме через канонічний та молитовний зв'язок нашої Церкви з повнотою Руської Православної Церкви. Нинішній статус нашої Церкви є оптимальним для звернення нею своєї спасенної місії у сучасній Українській державі - освячувати народ Божий - громадян України, роблячи їх громадянами неба.

Мета нашого діалогу з неканонічними церковними групами - не бажання канонічно відокремитися від повноти Руської Церкви, а прагнення відновити церковну єдність. Діалог - не є виправданням розколу або поступкою тим, що сьогодні на ньому наполягає, а формою свідчення про благодатну повноту церковного життя канонічного Православ'я. Святоотцівська заповідь наказує нам любити грішника й ненавидіти гріх. Саме тому, ми вбачаємо своїм завданням, з одного боку, засвідчити свою щирість та нелицемірну любов до тих, хто відокремився, а з іншого - донести до їхньої свідомості згубність та безперспективність обраного ними антиканонічного шляху побудови "єдиної помісної Церкви".

Ми мусимо усвідомити й інше: доки між православними християнами в Україні існують трагічне розділення, православна місія в сучасному українському суспільстві не буде до кінця успішною. Рана розколу занесилася українське Православ'я, стає спокусою для зовнішніх, дискредитує Церкву в очах суспільства.

Починаючи діалог з неканонічними спільнотами, Українська Православна Церква наслідуює Христову любов, що засвідчена у притчі про блудного сина та у словах Спасителя про доброго пастиря, який полишає дев'яносто овець заради спасіння однієї (див. Лк. 15: 4). І на небесах радість більша за одного наверненого грішника, аніж за дев'яносто дев'ять праведників. Ми прагнемо не перемоги чи зверхності над братами, а їхнього повернення до спасенного і благодатного лона Церкви. Звертаючись до вірних чад Української Православної Церкви, ми просимо вас щоденно підносити молитви задля повернення до Церкви тих, хто від неї відокремився, щоб ми єдиними устами і єдиним серцем могли прославляти Господа.

Благодать Господа нашого Ісуса Христа, і любов Бога і Отця, і причастя Святого Духа нехай перебувають з усіма вами!

Объявление

Уважаемые читатели!
На территории Свято-Никольской соборной церкви г. Николаева (ул. Фалеевская, 4) находится мастерская, которая производит

ПОШИВ И РЕМОНТ:

- облачений
- подрясников
- подризников
- стихарей
- жилеток
- облачений на престол
- катапетасм и и других убранных для храма.

Ждем вас с 10-00 до 18-00 ежедневно, кроме субботы, воскресения и больших церковных праздников.

Контактные телефоны: 37-68-27; моб. 097 -13-50-298

1 — Журнал засідання Священного Синоду № 45 від 9 вересня 2009 р.
2 — Определение Освященного Архиерейского Собора Русской Православной Церкви (Москва, 24-29 июня 2008 года) "О вопросах внутренней жизни и внешней деятельности Русской Православной Церкви".
3 — Письмо-ответ Патриарха Московского и всея Руси Кирилла на имя Президента Украины В.А. Ющенко относительно вопроса диалога между православными в Украине и снятия анафемы с гетмана Ивана Мазепы. 22.09.2009. № 6284 (копия)//Архив Канцелярии Киевской Митрополии.